

РЕШЕНИЕ

№ 28589

гр. София, 15.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в
публично заседание на 09.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7258** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. А. О. с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., чрез адв. М. Н. Н. – САК срещу Решение № 881 от 01.06.2026г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата са изложени основания за незаконосъобразност на решението поради постановяването му в несъответствие с материалния закон и допуснато нарушение на процесуалните правила. Сочи се, че не били разгледани причините, поради които жалбоподателя търси закрила. Изложени са възражения срещу приемането, в мотивите на оспорения акт от страна председателя на ДАБ при МС, че бежанската история на чуждият гражданин е недостоверна. Оплаквания са наведени и срещу преценката изложена от издателя на акта относно обстановката в С.. Твърди се, че актът е издаден без да са изяснени относимите към бежанската история на жалбоподателя факти. Жалбоподателят счита, че бежанската му история съдържа данни, че същият попада в хипотезата на чл.8 и чл.9, ал.1 ЗУБ за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. С тези аргументи от съда се иска да отмени решението и да върне преписката за ново разглеждане, като укаже на административния орган, след като извърши всестранно и пълно изследване по отношение на предпоставките за предоставяне на закрила относими към чуждият гражданин да постанови решение, с което да му предостави бежански или хуманитарен статут.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с процесуалния си представител - адв. И.,

като излага твърдения за наличие на нови обстоятелства от съществено значение за извършване на преценка относно наличие на основания за предоставяне на търсената от жалбоподателя закрила. По същество моли за отмяна на оспорвания акт.

Ответникът - Председателят на ДАБ, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Б. - К. моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана и да постанови съдебен акт, с който да се потвърди решението на Председателя на ДАБ като правилно и законосъобразно. Счита, че не са допуснати съществени административно-производствени нарушения и че представения в настоящото производство документ е идентичен като съдържание с представения от чуждият гражданин с подадената от жалбоподателя последваща молба и има същите обвинения и същата присъда от осем години затвор, като при произнасяне на решението си председателят е взел предвид, факта, че срещу чуждият гражданин е образувано наказателно производство в С.. Счита, че този факт не е достатъчен сам по себе си да се приеме, че кандидатът отговаря на предпоставките за получаване на закрила. С тези доводи иска от съда да потвърди решението на председателя на ДАБ при МС като правилно и законосъобразно.

Софийска градска прокуратура участва с представител по делото прокурор П.. Изразява становище за основателност на жалбата поради настъпили нови обстоятелства. Изтъква становището на БКБООН относно съдържащото се в него предупреждение за прибързано завръщане на лицата поради нестабилност на ситуацията в С.. Поради изложеното иска отмяна на оспореното решение като незаконосъобразно и връщане на преписката на административния орган.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба за международна закрила, подадена от А. А. О., гражданин на Сирийска А. Република, [дата на раждане] в [населено място] обл. Х., С., с ЛНЧ: [ЕГН] етническа принадлежност: арабин, вероизповедание мюсюлманин-сунит, семейно положение - неженен. Личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3, тъй като кандидатът не е представил оригинални документи за самоличност. В хода на административното производство чуждият гражданин е представил едноличен граждански регистър в оригинал.

Първата си молба за международна закрила чуждият гражданин е подал на 15.07.2024г. като същата е регистрирана с вх. № В-13-747/15.07.2024 г. При проведеното тогава с чуждият гражданин интервю същият е мотивирал напускането на страната си по произход с нежеланието да бъде мобилизиран, тъй като бил издирван да служи, но не можел да получи повиквателна, защото района се управлявал от режима. Посочил е, че липсата на стабилност в С. е също една от причините за това, както и водените военни действия там. Заявил е обстоятелствата, че не е политически ангажиран и не е имал проблеми с властите в страната и не е бил арестуван, както и че не е имал проблеми във връзка с религиозната и етническата му принадлежност.

Председателя на ДАБ- МС, с Решение № 11328/30.10.2024 г. е отказал на А. А. О. предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут по така подадената му молба от 15.07.2024г. . Административният акт е обжалван пред Административен съд - София град, който се е произнесъл с решение № 10682/27.03.2025 г., постановено по административно дело № 12390/2024, с което жалбата на чуждия гражданин е отхвърлена. Съдебният акт е обжалван пред ВАС и е образувано адм. дело № 5465/2025 г.. ВАС се е произнесъл с решение № 6610/18.06.2025

г., с което е оставил в сила решение № 10682/27.03.2025 г. на АССГ.

От страна на сирийският гражданин е подадена последваща молба с вх. № КП-01-5848/14.07.2025 г. Към молбата си А. А. О. е представил документ за издадена срещу него задочна присъда. С решение № 34-В/06.08.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ на МС последващата молба на чуждият гражданин не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Административният акт е обжалван пред АССГ, който с решение № 41395/10.12.2025 г. е отменил решение № 34-В/06.08.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което не е допусната последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила, като е върнал рериската на ДАБ с указания.

След връщането на преписката в ДАБ при МС с докладна записка с вх. рег. № УП 6713/29.12.2025 г. на Главен юрисконсулт на ДАБ при МС, РПЦ - [населено място] А. О. е направено предложение да се извърши регистрация на чуждият гражданин и да се проведе административно производство по предоставяне на международна закрила по общия ред, като с А. А. О. се проведе интервю, в което да се изяснят новите обстоятелства по подадената от него молба за международна закрила от 14.07.2025г., като бъдат обсъдени в цялост и взаимна връзка всички представени от търсещият закрила документи, ведно с представения в административното производство документ – „извадка от криминално досие, издадено от министерството на вътрешните работи – отдел сигурност на Сирийската арабска република от 22.06.2025г.

Подадена е молба от чуждият гражданин регистрирана на 12.01.2026г. за предоставяне на международна закрила, която същият мотивира с твърдението, че не може да се завърне в С., тъй като бил работил за предишния режим и имал издадена присъда в С.. Същият е регистриран като е изготвен регистрационен лист на 12.01.2026г. На търсещият закрила е предоставено копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език същия се е подписал лично. Съставена е Е. дактилоскопна карта реф.№ В. с посочен ЛНЧ: [ЕГН]. Изпратена е покана до кандидата с насрочена дата за провеждане на интервю. Предоставена му е информация за обработване на личните данни на чужденци, търсещи международна закрила, като същият се е съгласил, чрез попълнена декларация съгласие ДАБ да събира информация за него и от други органи и е дал съгласието за обработка на пръстовите му отпечатыци във връзка с определянето на държава – членка, която е отговорна да разгледа молбата му за международна закрила. Предоставена му е и информация за задълженията на чужденците настанени в центровете на ДАБ и Указания за правата и задълженията на чужденците подали молба за международна закрила в република България във връзка с чл.29, ал.1, т.2 от ЗУБ. Съставен е амбулаторен листа на А. А. О. и е изготвен формуляр за идентификация и оценка на нуждите на търсещият закрила с дата 12.01.2026г. В интергационния профил на лицето е посочено, че същото не е декларирало специфични нужди или уязвимост. С решение за настаняване рег. № ПМЗ –В-52/12.01.2026г. А. А. О. е пренастанен в РПЦ – С. – кв. В.“.

За проведеното с А. А. О. интервю е съставен протокол №УП6713/12.01.2026г. От интервюто се установява, че А. А. О. мотивира молбата си за международна закрила с издадена срещу него в страната му по произход присъда, за което твърди, че е видна от представения документ и че е осъден на 8 години затвор, като информатор на предходния режим. Представа свидетелство за съдимост, издадено от С., като не знае дали представения документ е оригинал или копие, същият му бил донесен от човек пътувал България – К., по който неговият баща изпратил документа. Споделя, че е роден в А. А., обл. Х., като не е живял на друго място освен в С.. Преди да напусне

С., живял в [населено място], обл. Р., заедно със семейството си – неговия баща и майка и 5 братя и сестри. Изповядва религията мюсюлманство, като конкретизира, че е мюсюлманин – сунит, по етническа принадлежност е арабин. Учил до 7 клас и работил като готвач в заведение за бързо хранене. Споделя, че нямал роднини в Европа. Поддържа контакт с роднините си и след като напуснал страната, като се чували по телефона но не много често. С. напуснал през 2024г. с трафикант нелегално, с който се свързал баща му. Три дни след като го взел трафиканта преминали Сирийско-турската граница. Преминали през теленото ограждение границата. В Т. останал 20 дни. В началото на юли вече бил в България, като преминал границата със стълба през теленото ограждение и при залез стигнали до С., където ги оставил трафиканта. След това бил заловен и откаран в Б.. Регистрирал се на външен адрес и живеел на външен адрес и работил в едно заведение. Преди да получи отказите се чул с баща му и искал да му изкара документ, че е сгоден, но му отказали защото е бил осъден. Притежавал документ от шейха за брак. Оженил се като той бил в България, а баща му като законен представител там го оженил. Никога не бил арестуван в държавата си по произход. Но е осъден на осем години, защото сътрудничил на бившия режим. Не е участвал в партии. Преди да падне режима посетил посолството на С. в Република България с негов приятел който питал за събиране на семейството си а той го чакал. Напуснал С. защото през 2019г. работил с едно момче от провинция Д., и след това то изчезнало. В последствие се свързало с него и му казало, че вече е войник в армията на стария режим. Мястото в което живял преди да напусне страната си било контролирано от К. и там взимали момчета насила, а жалбоподателя споделя, че предпочитал да служи в армията на редовното правителство тогава. Предложили му да стане цивилен войник и да казва какво се случва и какво е мнението на хората за К. и дали хората ги възприемат или насила ги вербуват да са с тях, както и да дава информация дали има военни лагери в района и войници. Жалбоподателя продължил да комуникира с това момче около една година и два месеца. Малко преди да напусне С. чувал, че започнали да взимат и задържат хора информатори като него. За това което правил му плащали 175 сирийски лири на месец. Тъй като се страхувал казал това на по-големия си брат и той от своя страна споделил с баща им. Баща му казал, че трябва да напусне страната. Лично спрямо него не споделя да е отправяна заплахата и не е указвано насилие, споделя и че не е имал проблеми затова, че е арабин и с изповядваната от него религия. В проведеното интервю твърди, че би искал да се върне, но заради присъдата издадена спрямо него изказва предположение, че би могъл да бъде изтезаван или измъчван. Попитал за присъдата си и разбрал, че имало шанс да се преразгледа, ако го разпитали, но изказва съмнения как би протекло такова разпитване и дали няма да го изтезават. В заключителната част на протокола от проведеното интервю е отразено, че интервюто е проведено на разбираем за чужденеца език, че същия разбира смисъла на написаното и не отправя възражения и допълнения по него. Интервюто е проведено в присъствието на преводач, което е удостоверено с положен от него подпис.

От извършен превод на представеният документ с молбата за закрила „извлечение от съдебен/криминален регистър" - № 5416/22.06.2025г. се извежда информация, че А. А. е осъден на осем години затвор за комуникация и работа със службите за сигурност на бившия режим с присъда № 833 издадена на 15.06.2025г.

В хода на административното производство е получено становище от ДАНС, с което специализираният орган е посочил, че не възразява да бъде предоставена закрила в Република България на лицето, в случай че отговаря на изискванията на ЗУБ.

По административното производство е приета справка вх.№ МД-02-18/20.01.2026 г. относно С., която отговаря на въпроса: какво е положението на кюрдското население в С. и положението на „К.“ в С. –активност контролирани райони и отношения със SDF по време на войната в С. и

актуално положение на „К.“ след падането на режима на Б. А. на 08.12.2024г. ?

В становище рег.№ УП-6713/04.03.2026 г. на старши експерт в РПЦ-С. е направено изложение, че с оглед съвкупната преценка на доказателствата по преписката, кандидатът не отговаря на законовите изисквания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Изискана е справка относно положението на сирийците, завърнали се в С. с издадени задочни присъди от настоящото правителство заради участието им в режима на Б. А. и отношението на сегашното правителство към бивши информатори на режима на А., както и положението на съдебната власт в С..

Приобщена е изготвената справка от Дирекция „Международна дейност и проекти“ отдел „Международна дейност“ на ДАБ при МС с вх. № МД-02-150/15.04.2026г.

С оспореното Решение № 881/01.06.2026 г. председателят на ДАБ при МС, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4, при установена липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на А. А. О.. Решаващият орган е приел след извършена преценка на представените доказателства а именно документ, обозначен като „извлечение от съдебен/криминален регистър“, издаден от органите на Сирийска арабска република и след извършен детайлен анализ на съдържанието и външните белези на документа, че същият не може да бъде кредитиран като надеждно и достоверно доказателство. Установил е, че представеният документ не съдържа част от обичайните реквизити, характерни за официални документи, от подобен род а именно липсата на достатъчно индивидуализиращи белези относно издателя, както и липсата на ясно обозначение на компетентния съдебен или административен орган постановил акта. Посочено е, че в него не се съдържат и данни относно начина на удостоверяването на съдържанието на същия. Отбелязано е, че не е налице и информацията относно влизането в сила на посочената присъда, липсват данни за процесуалното качество на лицето и конкретно описание на фактическите обстоятелства по твърдяното обвинение. Същевременно е указано, че документът съдържа общи и декларативни формулировки, без необходимата конкретика, характерна за официални съдебни актове. Председателят на ДАБ е отчел обстоятелството, че в производствата по международна закрила документи, издадени от държави с продължителен въоръжен конфликт и затруднено функциониране на институциите, следва да бъдат подлагани на засилена преценка относно тяхната достоверност, особено когато липсва възможността за независима проверка на произхода и съдържанието им. След извършен анализ на съдържанието и външните белези на документа административният орган е намерил, че същият не може да бъде кредитиран като надеждно и достоверно доказателство. Оценил е изявленията на чужденеца относно представеният факт, че е бил информатор на предходното правителство като съдържащ много общи и неконкретни и пълни твърдения и като е взел предвид, че самия чужденец изрично заявява, че спрямо него не е имало отправени лични заплахи и че спрямо него не е било упражнявано насилие е обосновал извода, че същите сочат липса на конкретно и лично преследване по смисъла на ЗУБ.

Председателят на ДАБ е счел, че общата обстановка в С. не дава основание за страх от преследване по смисъла на причините, изброени в чл.8, ал.1 ЗУБ. С тези аргументи е стигнал до извода, че търсещият закрила е взел решение да напусне С. без видима причина възползвайки се от факта, че в определен период от време на територията на страната му по произход е съществувал вътрешен въоръжен конфликт характеризиращ се с висока степен на безогледно насилие, че се намира в неблагоприятно

външнополитическо отношение и изпитва трудности със спазването на човешките права.

С тези доводи административният орган като е обобщил всички представени факти и обстоятелства относно личното положение на молителя е заключил, че твърденията на чужденецът се характеризират с ниска степен на конкретност и доказаност и не установяват наличие на обективни причини за напускането на С.. Определил е изложените опасения, като такива с хипотетичен и предположителен характер, основани предимно на субективни страхове и косвена информация за други лица, а не на конкретни и относими към личното положение на чужденеца факти и обстоятелства по молбата на търсещият закрила. Поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4 от Закона за убежището и бежанците е отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя. В хода на съдебното обжалване от ответника е представена допълнително справка с вх. № МД-02-236/23.06.2026 г. относно информация за партия „Б.“, издават ли се в С. задочно присъди „лишаване от свобода на членове на партията. Обявената от новата власт „амнистия“ обхваща ли лицата срещу които има задочни наказателни производства с политически характер и коя институция издава „Свидетелства за съдимост“, информация относно форма, съдържание, външен вид, на издаваните официални документи от различните институции в С. както и информация относно актуалната политическа и икономическа обстановка в С..

От страна на жалбоподателя в настоящото производство се представи документ, на арабски език, на който в хода на съдебното производство бе извършен превод от Тамам А. Ю. - преводач от арабски език.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореното решение е връчено на молителя на 02.06.2026 г., жалбата е подадена на 05.06.2026 г., подадена от адресат на оспорвания акт, който има правен интерес от обжалването, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество съдът намира, че жалбата е неоснователна по следните съображения:

Индивидуалния административен акт предмет на настоящото оспорване е издаден от компетентен орган – председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на осн. чл. 48, т. 1 от ЗУБ. Решението е издадено в писмена форма, при спазване на административно-производствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

Приетите по делото доказателства показват, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 от ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. Видно от представения протокол от проведеното интервю, то е проведено на заявления от кандидата език, който изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ, молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи

доказателства в подкрепа на твърденията си.

Изложеното определя спора като материално-правен относно наличие на основания за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ въз основа на елементите от личната бежанска история на кандидата, обсъдени съобразно актуалната ситуация в страната му на произход и представените от него доказателства относно твърденията му.

Видно от данните по преписката, както и от съдържанието на процесното решение, не се установява органът да пропуска да изследва съществен твърдян факт от бежанската история, свързан с личното положение на чужденеца. Подробно са обследвани заявените от молителя факти и обстоятелства от личната му бежанска история, поради което съдът намира за спазено правилото по чл. 35 от АПК.

Отказът за предоставяне на международна закрила е основан на съдържащите се в мотивите на решението констатации относно преценката на общественно-политическа обстановка в С. и липсата на данни за осъществено преследване по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В резултат на задълбочен анализ на събраните доказателства е формиран обоснован извод за отсъствие на установените в ЗУБ материалноправни предпоставки по чл. 8 ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне статут на бежанец са установени в нормата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Нормата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденеца в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, като по тези причини същият не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. За предоставянето на статут е без значение обстоятелството дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група, или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследването. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие, включително сексуално насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

Извършеният от административния орган анализ на обстоятелствата изложени във връзка с представения от жалбоподателя документ – „извлечение от

съдебен/криминален регистър" - № 5416/22.06.2025г. настоящият съдебен състав счита за правилен и пълен, като в него освен извършена детайлна преценка на документа от външна страна е извършена и обстойна преценка на съдържанието му. Констатацията, че същия не следва да бъде кредитиран е обоснована и подкрепена от изследване направено на същия в съпоставка с бележите и съдържанието на подобен род документи. Правилен е и извода, че същия не съдържа необходимата конкретика а изложеното му съдържание е по-скоро общо, както и липсата на съществената за такъв тип документи информация за влизането в сила на посочената присъда предвид наименованието на същия - извлечение от криминален регистър.

По посочените мотиви на решаващият орган относно изявленията на чуждият гражданин, по време на проведеното от ДАБ интервю, че е бил информатор на предходното правителство, следва да се отчете също правилната преценка на органа досежно липсата на каквато и да било точност и детайлност. В допълнение следва да бъде отбелязан и факта, че тези общи твърдения А. А. О. навежда едва на второто проведено интервю. При първото проведено с него интервю той не е споменал като причина за напускането си на С. притесненията, че е информатор, което навежда съмнения относно предоставените факти и целта на предоставянето на същите в този вид.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Поради изложеното настоящият състав напълно споделя извода на решаващият орган, че твърденията изложени от жалбоподателя се характеризират с ниска степен на конкретност както и липсва субективния и обективния елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие „основателно опасение от преследване“. Горното обуславя заключението, че посочените от жалбоподателя обстоятелства не могат да бъдат отнесени към кръга на обстоятелствата по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, поради което не е налице основание за предоставяне на хуманитарен статут на А. А. О.. Кандидатът сам споделя, че не е преследван поради неговата раса, религия, националност. Самият той в интервюто потвърждава, че не е принадлежал към определена социална група и не е изразявал политическо мнение или убеждения. Прямо него не е било упражнявано физическо насилие и не е бил обект на репресии.

В „Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец" на службата на ВКБООН за бежанците е посочено, че кандидатът за статут на бежанец трябва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което от страна на А. А. О. не е направено с годни доказателства. Той не изтъква конкретни доказани лични опасения от преследване в страната си на произход - С.. Кандидатът не е заявил, че спрямо него, държавата му на пребиваване или друг недържавен субект на когото държавата не може или не желае да противодейства е предприел някакви действия, които да са релевантни на преследване. Дори да се приемат за достоверни представените документи, то те не съдържат информация за влизане в сила на издадената присъда, както и относно нейната изпълняемост. От цялата бежанска история става ясно, че конкретни действия на преследване срещу сирийския гражданин не са осъществени. Не се установява и срещу молителя да са налице посегателства,

чиято системност и мащаб достигат до границата на преследване. Изложените от търсещият закрила сирийски граждани твърдения не съдържат и информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, като и за съществуващ риск от бъдещо такова.

В тази връзка настоящият съдебен състав счита, че следва да се признае и по представеното в открито съдебно заседание от А. А. О. нов документ с № 35145/2026 г., дата 02.06.2026 г., наименован „призовка“.

При извършен преглед на документа от външна страна съдът съобрази представените със справка по делото изисквания за съдържание на документи а именно: Идентификация на съда: Наименование на юрисдикцията, Номер на делото: Уникален деловоден номер и година на завеждане на исковата молба/делото.

Данни за страните: Пълни три имена и националност на ищеца/ жалбоподателя и ответника/ обвиняемия). Правно основание/ Предмет: Кратко резюме на спора или характера на престъплението. Статус на делото и хронология: Описание на текущия етап на производството, дати на проведени заседания или резюме на постановеното съдебно решение. Документът се подписва от деловодителя, подпечатва се с официалния мокър печат на съда и съдържа подписа на съдията.“

Представения от жалбоподателя документ е на арабски език - документ с № 35145/2026 г., от дата 02.06.2026 г. с наименован е „призовка“, с посочено дело № 756/2025 г., и е издаден от Сирийска А. Република от Министерството на правосъдието в [населено място], Първи/Върховен касационен съд. Издател на документа е Министерството на правосъдието в [населено място], Първи/Върховен касационен съд на Сирийска А. Република. С него се уведомява се, че Прокуратурата в Д. отново отваря дело № 833/15.06.2025 г. срещу ответника А. А. Б. О., майка Ф., роден в Нова Ал-Х. на 01.01.2000 г. за членуване и лоялност към предишните тайни служби, за което е постановена задочна присъда – затвор - осем години. Посочено е, че следва да бъдат взети мерките. Поставена е дата на документа: Д., 02.06.2026 г., секретар М. С., председател на Върховен касационен съд в Д. - съдия И. Х.. С документа се уведомява, че Прокуратурата в Д. отново отваря дело № 833/15.06.2025 г. срещу ответника А. А. Б. О.. Видно от изискванията относно документите издавани от съда във връзка със заведени дела в настоящият документ липсва посочване на вида на делото – гражданско - наказателно, какъв е етапът на делото, което е съществен реквизит, не са посочени и причините за новото разглеждане на същото. Посочено е името на майката на лицето описано в документа, но не е посочено името на бащата, което е съществено за тези документи. Съвпада посоченото място на раждане на жалбоподателя Нова Ал-Х. и датата на раждане 01.01.2000 г.. Като основание е изписано „за членуване и лоялност към предишните тайни служби, за което е постановена задочна присъда – затвор - осем години“ – не е посочено влизането в сила на присъдата. Документът е с дата 02.06.2026 г. и има подпис на секретар М. С., председател на Върховен касационен съд в Д. - съдия И. Х.. Документа съдържа Печат на Министерство на правосъдието и подпис на председателя на Върховен касационен съд, и втори печат на МВНР. Документът не съдържа подпис на деловодителя, като върху него се поставени освен печат на съда и печат на министерството на външните работи. По твърдения от жалбоподателя документът му е препратен от неговия баща, т.е може да бъде обоснован извод, че същия е получен в С.. Неясно остава за настоящия съдебен състав поставянето на печат от страна Външно министерство на С. върху документа, който е издаден спрямо

гражданин на С. и е получен на територията на С., т.е. не е била налице необходимост от такъв печат. Печат от министерство на Външните работи на С. би следвало да се поставя, за да може документа да бъдат признати от институции в друга страна, тъй като С. не е страна по Х. конвенция за А., и документите, издадени от съд в Д., трябва да преминат през стандартната процедура по заверка и легализация, за да бъдат признати от институции в друга държава. При извършения преглед на съдържанието на документа настоящият съдебен състав констатира частично противоречие в него с представения документ с молбата за закрила. В документа „извлечение от съдебен/криминален регистър“ - № 5416/22.06.2025г. е посочено, че А. А. е осъден на осем години затвор за комуникация и работа със службите за сигурност на бившия режим с присъда **№ 833 издадена на 15.06.2025г.** В представения документ „призовка „ е посочено, че прокуратурата отново отваря **дело № 833/15.06.2025 г.** Или в първия документ е посочено, че присъдата е **№ 833/15.06.2025г.** **а във втория е посочено че номера на делото е № 833/15.06.2025 г.** Логично е делото да бъде посочено с номера и същото и годината на образуването му, а присъдата да съдържа конкретен номер и дата на издаването ѝ, докато при извършената съпоставка става ясно, че номера на издадената присъда за която твърди чуждият гражданин и номера на делото съвпадат като № и дата, което настоящият съдебен състав счита за противоречиво и като основание за поставяне под съмнение автентичността на някой от двата документа. Следващото несъответствие в документа е, че в „призовката“ първо е посочено, че същата е за дело № 756/2025г. а след това е посочено, че прокуратурата отново отваря дело № 833/15.06.2026г. Тази информация е явно противоречива и води до категорична неяснота за кое дело се отнася същата призовка за 756/2025г. или за 833/15.06.2025г. За пълнота на изложението следва да бъде отбелязано, че нито в посочения документ, нито в предходно представения такъв, в административното производство, няма данни дали и кога издадената твърдяна присъда е влязла в сила. Т.е. същата не е доказана да е влязла в сила, за което е доказателство и информацията посочена в документа наименован „призовка“, че прокуратурата „отново отваря“ за разглеждане посоченото дело. Причините за новото разглеждане на същото също не са конкретно посочени, което за такъв тип документи е недопустимо, тъй като по този начин същия не носи информацията необходима на адресата въз основа на която същият да разбере причината за последващото разглеждане на случая. Поради изложеното съдът счита, че представения документ е с противоречиво съдържание и не съдържа необходимата конкретика и реквизити, поради което не следва да бъде кредитиран като годно доказателство и съответно като такъв не може да удостовери верността на съдържанието в него.

С оглед на изложеното възникват основателни съмнения относно автентичността на документа, достоверността и обективността на представения документ, поради което същия не се кредитира като доказателство и не може да бъде прието, че установява наличие на различни обстоятелства от обсъдените от съда и от административния орган по-горе в решението. Дори хипотетично да се приеме достоверност на съдържанието му, от същия на следва наличие на индивидуализиран риск от преследване по смисъла на чл.8 от ЗУБ или реална опасност от тежки посегателства по чл.9 от ЗУБ, тъй като липсват данни за изпълнимост на посочената присъда, предвид наведените лично от жалбоподателя данни, че имало шанс присъдата му да бъде преразгледана, в случай, че същия бъде разпитан. За това свидетелстват и данните от справката предоставена по

делото относно обявената от новата власт „Амнистия“, според която лицата, чиито престъпления попадат в обхвата на амнистията, но са в процедура на задочно производство, законът поставя изискване да се предадат на съдебните власти в рамките на 60 дни от издаването на указа, за да се възползват от пълното отпадане или намаляване на наказанието“.

Относно представеното доказателство съдът следва да отбележи следното. По делото е представена справка рег. № МД-02-236/23.06.2026г. (л.269-288), която дава отговор на въпроса относно издаването на задочни присъди „лишаване от свобода“ на членове на Б., отдел криминална сигурност в С. издава ли задочни присъди и обявената от новата власт „амнистия“ и кои лица обхваща.

Обявената от преходния президент А. ал-Ш. всеобща амнистия (Указ № 39 от февруари 2026 г.) има специфичен обхват, който засяга двете посочени категории лица по коренно различен начин:

а/ срещу лица със задочни наказателни производства с политически характер обхваща ги частично, в зависимост от конкретното обвинение и техния ранг.

За лицата, чиито престъпления попадат в обхвата на амнистията, но са в процедура на задочно производство, законът поставя изискване да се предадат на съдебните власти в рамките на 60 дни от издаването на указа, за да се възползват от пълното отпадане или намаляване на наказанието.

б/ напуснали С. и потърсили международна закрила - обхваща ги изцяло на хартия, но с практически изисквания. Амнистията е насочена именно към милионите бежанци и търсещи закрила в чужбина. Правозащитни организации отбелязват, че процесът по уреждане на правния статут често изисква пряко взаимодействие със сирийския административен апарат. За много бежанци това създава притеснения поради остатъчната бюрокрация и липсата на пълно доверие в сигурността при евентуално завръщане, въпреки че на хартия политическите им обвинения са свалени.

По изложените съображения решението в частта, в която председателят на ДАБ- МС е отказал на основание чл.75, ал.1, т.2 от ЗУБ да предостави на А. А. О., статут на бежанец е законосъобразно и обжалването в тази част следва да бъде отхвърлено.

Обжалваното решение е издадено в съответствие с материалния закон и в частта, в която е отказано предоставяне на хуманитарен статут. Материално-правните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

Третото обстоятелство, което обосновава извод за предоставяне на хуманитарен статут е това по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - наличие на тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. При преценката за наличието на тези основания, следва да се съобрази задължителното тълкуване на чл. 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 на разширен състав на Съда на Европейските Общности, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011). В него е посочено, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Конкретизирано е, че съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Също така, имайки предвид мотивите на решението по дело № С-465/07, въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защита по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, то в колкото по-голяма степен кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори свързани със специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно - колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва да бъде установена.

От приетите по делото справки относно актуалната обстановка в Сирийската арабска република се установява, че след падането на режима на Б. А., А. ал Ш. е назначен за временен президент на С., а конституцията от 2012 година е суспендирана и парламентът е разпуснат. От 29 януари 2025 г. А. ал Ш. на практика ръководи страната. ВКБООН продължава да улеснява доброволното, безопасно и достойно завръщане на сирийски граждани в техните родни райони, предоставяйки транспортна помощ на ключови гранично-пропускателни пунктове, включително "Б. ал Хава", "Б. ал Салама" и "Д.". Мотивацията на завръщащите се лица включва подобрена сигурност и събиране на семейства. На 18.02.2026г. сирийският президент издава Указ № 39, с който се предоставя обща амнистия за някои престъпления и намаляване на присъдите за други. У. е част от текущите усилия на държавата за укрепване на социалната стабилност и насърчаване на социалното помирение. Икономическата обстановка в С. през 2026г. показва признаци на стабилизиране и преход към възстановяване.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на

търсещия убежище, следва да са актуални.

На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. В случая, за да отхвърли молбата за закрила, решаващият орган се позовава, както на твърденията, направени по време на интервюто, така и на фактите, които се съдържат в справките за С. на Дирекция "Международна дейност" на ДАБ – МС.

Административният орган е изпълнил задължението си за задълбочено и всестранно установяване на релевантните факти, а именно извършил е проверка доколко е налице опасност от преследване или реална опасност от тежко посегателство, обсъдил е актуалната обстановка в страната по произход, като данните от справката на ДАБ съвпадат с отразеното в решението на председателя на ДАБ при МС. Изводите на председателя на ДАБ при МС, че по отношение на жалбоподателя не са налице причини от хуманитарен характер или други основания, предвидени в действащото законодателство, които могат да обосноват предоставянето на хуманитарен статут по реда на чл. 9 от ЗУБ, са правилни и законосъобразни.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, съдът приема, че административният орган е постановил законосъобразно решение.

Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

Воден от изложеното, Административен съд – София-град, Първо отделение, 87-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. О. с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., срещу Решение № 881 от 01.06.2026г. издадено от Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на чуждият гражданин е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на съобщението.

СЪДИЯ: